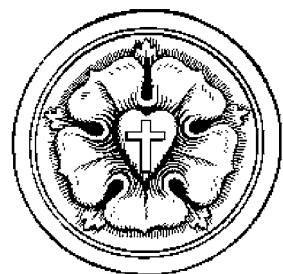


Kapernaum



A Somogy-Zalai Evangélikus Egyházmegye lapja

2014. év 2. szám

Pünkösd - Nyár



Az Evangélikus Hittudományi Egyetem 6. évét, gyakorlati évnak hívják. Ekkor a teológusok egy tanéven keresztül egy kijelölt gyülekezetben tekintenek bele a lelkészi szolgálatba. Ebben az évben Arató Lóránd - Szigethy Szilárd lelkész mentorsága alatt - Tabon töltötte ezt az időt. A gyakorlati évet lezáró vizsga a vizsgaistentisztelet, melyre Húsvét ünnepe után 6. vasárnapon került sor: Ennek igehirdetését közöljük. Isten áldását kérjük jövőendő lelkésztestvérünk életére!

„... mint a juhok pásztor nélkül”

Jézus bejárta a városokat és a falvakat mind, tanított a zsinagógáikban, hirdette a mennyek országának evangéliumát, gyógyított mindenféle betegséget és erőtlenséget. Amikor látta a sokaságot, megszánta őket, mert elgyötörtek és elesettek voltak, mint a juhok pásztor nélkül. Ekkor így szólt tanítványaihoz: „Az aratnivaló sok, de a munkás kevés: kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába.” (Mt 9,35-38)

A túlparton bárányok legeltek. Egy görög pásztor támaszkodott botjára, semmibemeredt tekintettel, amit szakszóval „végtelenre állított fókusz” neveztem magamban. A komp nemsokára megérkezett. Sikerült megfejteni a találós kérdést? Kérdeztem a matrózt. Van egy válaszom. Nem biztos, hogy a helyes válasz, vagy az, amire számított. Tudja, utánanéztam. És diadalmasan mutatott zsebéből kihúzott okostelefonjára. Csak nem azt akarja mondani, hogy leguglizta? Kérdeztem megvetően. Ma már nem vásárolnak lexikonokat az emberek. A világháló megjelenésével szinte értelmetlenné vált az ismeretek ilyenfajta tárolása és keresése. A lakásaink sem olyanok, ahol masszív polcok vannak roskadásig megrakott vászonkötetekkel. Ha az ember bérel egy garzont, a glettelt falba nem tud olyan polcot becsavarozni, ami a Britannica Hungarica-t kibírná, vagy Dumas összes műveit, esetleg Victor Hugo-t. Az internetkábel viszont szinte észrevétlenül meglapul a küszöb és az ajtófélfá mögött, akár csak a kígyó a tudás fájának törzsén. A falra pedig egy plazmatévét csavaroz fel, nem pedig könyvespolcot. Ledes tévét. Javított ki a tengerész. A plazma már kiment a divatból. Elnézést. Szabadkoztam, miközben igyekeztem rá figyelni. Nos, szerintem a helyes válasz az, hogy a valódi Thézeusz hajó az új. Miért? Kérdeztem kissé akadémikusodva, valamiféle akadémiai érvelést várva. Mert Thézeusz hajóját nem a deszkaanyag külső állapota határozza meg, hanem a rajta, illetve benne jelenlevő tulajdonos. Elismerően bólintottam. Tökéletesen megválaszolta. Tényleg? Kérdezte hitetlenkedve miközben felváltva nézett okostelefonjára és rám. Nem számítottam arra, hogy elégedett lesz a válaszommal, sőt meg voltam győződve, hogy ki fog nevetni és majd kioktat.

Nem. Tényleg jó a válasz. A lényegét ragadta meg. Szívből örülök. Mosolyogtam rá. És nem baj, hogy rásegítettem a guglival? Nem. Egyáltalán. Nem volt megtiltva a játékszabályokban. Tényleg nem. Bólintott. Régen az volt, hogy a tudás, az ismeret, maguk a módszerek a tanárok, professzorok, tudósok, papok tulajdona volt. Ma már ez nincs így. Az információ áradatát éljük, és bárki hozzáférhet. Inkább a válogatást, a szűrést és mederbe terelését az ismereteknek kell megtanulnunk. Miért tette fel ezt a kérdést? A válasz miatt. Az egyház is hajó. A templomoknak is van hajója. Még ke-



reszthajója is. Ami a világ tengerén úszik. Az árbóca Krisztus keresztje, és csak akkor halad előre, ha a Szentlélek szele fúj a vitorlákba. És, ha szélcsend van? Akkor húzzuk az evezőket. Mosolyogtam. Emlékszem, egyszer Cook kapitány szélcsendes övezetbe került. Valami szigetek között volt talán. Hónapokig. Majdnem éhen haltak. De jól mondta. A thézeuszos választ. Nem a falak teszik hasznossá, használhatóvá, hanem a jelen való tulajdonos. A dokkban maradt régi hajó, amin már nem volt Thézeusz jelen, egy használhatatlan makett volt. Nem bírta volna ki az utat semmilyen partig. A hullámok szétszedték volna. Csak a nagy kalandor emlékét őrizték. Viszont új kalandokra, új utakra már nem lett volna alkalmas a hajó. Tudja, hogy sejtjeink folyamatosan cserélődnek? Igen. Hallottam róla. Hétévente. Akkor melyikünk az igazi énünk, a hét évvel ezelőtti, vagy a jelenlegi? Akkor mi magunk vagyunk ez a feladvány. Meséljen, milyen volt a túlsó parton? Közben a motorok felbőgték és elindultunk visszafelé. Csodálatosak ezek a nyájak itt. Igen? Ezekről is van egy találós kérdése? Nem. Nem egészen. Figyelje csak őket, milyen nyugodtak. Milyen békésen legelnek. Vajon miért? Mert ostobák. Ismerős ez a „nyájszellem” kifejezés. Fordultam oda a matrózhoz. Meg ez az „ostoba” kifejezés is nagyon jellemző. A világ lenézi a keresztényeket. Nyájszellem. Mondja. És mintha az ostoba ennek szinonimája lenne. Talán abból fakad, mert rosszul értelmezik a szabadságot. Hogyan? Maga nem szeretne szabad lenni? Az vagyok. De kérdezek valamit. Nem találós kérdés. Szokta nézni az Animal planetet? Néha igen. Figyelje meg, amikor mutatják mondjuk a zebrákat. Szépek. Szabadok. De, amikor közeli képet mutatnak, figyelje meg, hogy van bennük valami zavaró. Nyugtalanító. A füleik állandóan figyelnek, a tekintetük riadt, izmaik feszültek az állandó készenlétől, ugrásra,

menekülésre készen, orrikaikkal állandóan a támadó ellenség szagát keresik, figyelik. És valóban, előbb-utóbb felbukkan egy párduc, gepárd, vagy a folyóból egy krokodil és mindjárt a békés idillikus kép vérvörös csataterévé változik. A mi háziállataink nem olyanok, mint az előbb említett szabad állatok. Nézze csak meg ezeket a bárányokat. Sugárzik belőlük a nyugalom és a békesség, amit oly gyakran tunyasággal és ostobasággal kevernek össze. A mai emberek a pihenést passzivitásnak élik meg. Ha nem pörögsz, nem vagy senki, nem vagy hasznos, nem vagy jó semmire, haszontalan vagy. Egy Athosz hegyi szerzetesről olvastam, amikor megkérdezték, hogy mit csinál egész nap,



mi haszna van az egész napos imádkozásának, ezt válaszolta. Én nem ülök, hanem utazom. Utazáskor mi állunk, mutatam magunkra, a hajómotor pörög. Ráhagyatkozunk a hajó erejére. A saját magunk körüli pörgés nem valószínű, hogy előremozdítana bennünket. Mármint a túlsó part felé. A bárányok belevesztek a ködbe. Nincsenek karmaik, szarvaik, éles tépőfogaik, folytattam. Nem tudják magukat megvédeni. Izomzatuk is elég gyenge a gyors futáshoz, a meneküléshez. Egész egyszerűen rá vannak utalva a pásztorra. Azért olyan nyugodtak, mert a pásztor figyel, örködik felettük. Ők a pásztor tulajdonai. Ő elvezeti őket a legelőre, aztán a karámba. Az otthonukba. Most lejár a műszakja igaz? Igaz. Felelte mosolyogva. És mit csinál? Hazamegyek. És a lakás mitől otthon? Mert várnak rám. Ott van a családom. A szeretteim. A tárgyaim, amelyeket megszoktam. Ahol lazíthatok. Önmagam lehetek. Ahol boldog vagyok. Tudja miért görbe a pásztorbot? Hogy amikor elfárad a pásztor, tudjon rá támaszkodni. Nem. A kampós vége arra szolgál, hogy beakassza a bárány lábába, hogy ha az ki akar szökni a nyájból, vagy beleseik egy gödörbe, sziklapárkányra megmenesse. Ekkor a pásztorból megtartó lesz. A bárány nem tud kapaszkodni. Nem ismeri az úgynevezett „tűzoltófogást”. Csak ráhagyatkozik a pásztorra. Közben megérkeztünk a kikötőbe. A tengerész felesége ott integetett a parton. Látja, az otthon maga elé jött.

Előtted is megáll. Téged is megszólít. Nála otthonra találsz.

Mozaikok a *gyülekezeti diakónia* gondolatához

Egy gyülekezeti szinten virágzó szeretetszolgálat ideális esetben kézzel fogható tanúságot tesz a világ felé Krisztus szeretetéről. „Egy másik földrészen, vagy egy másik felekezetben”- legyintünk rá gyakran pesszimistán. De itt, nálunk? Nálam? Pénz nélkül? Infrastruktúra és társak nélkül? Badarság! Badarság?

Az itt papírra vetett gondolatok nem magasröptű, titkokat feltáró rejtett igazságok, vagy receptek, hanem az évek során beszélgetések, látogatások nyomán összegyűjtött tapasztalatok, megtapasztalások, amikor Krisztus közelsége utat tört a hétköznapi lehetetlenségek falain át.

A 2014. február 17-ei LMK-n megosztott gondolataimból csak néhány momentumot próbálok és tudok kiragadni a teljesség igénye nélkül. Intézményi diakóniát átugrom, a segélyszervezeteket sem bemutatni szeretném, (azt mindenki megismerheti a honlapokról), csupán olyan motívumokra, számomra tanúságos részletekre szeretnék kitérni, melyek inspirálhatnak bennünket és megadhatják a kellő löketet ahhoz, hogy elinduljunk.

Vessünk hát egy pillantást a segélyszervezetekre. Ambivalensek az érzéseink. Nagy rendszerek, jól mutatnak a médiában, sok embert mozgatnak meg, mégis, néha fanyalgunk. Pedig a segítségnyújtás és önzetlenség nem felekezeti, és nem társadalmi mutató, hanem *szeretetyelv*.

Impressziók a segélyszervezetek munkájából:

- A Krisna tudatú Egyház szeretetszolgálatában az ragadott meg, hogy nem bonyolítják túl a célkitűzéseiket: enni adnak az éhezőknek, egészséges ételeket főznek, mert látásmódjuk szerint nemcsak a lelkünk egészségének van értéke, hanem a testnek is. A test is Isten értékes ajándéka. Tanúságtételük puritán és őszinte, és szótár sem kell hozzá...
 - A Református Szeretetszolgálatban kifejezetten inspirált az a találékonyság és érzékenység, mely az élet látszólag legjelentéktelenebbnek tűnő területein is igyekszik fellelni „a segítségre szoruló embert”. Ehhez társul a tervezésnek az összmagyarságban való gondolkodáson alapuló elkötelezettsége. „Kék vödör, Kárpátalja” – összetartozás, társadalmi osztályok és országhatárok nélkül.
 - Azt mondta egyszer egy büfés, ha a turisták éppen nem jönnek, egy holland autó akkor is felbukkan valahonnan a semmiből. A baptisták is ilyenek. Ha reggel bemondja a híradó, hogy katasztrófa helyzet van Tahitin vagy Alaszkában, délután négyre már legalább öt sérültet elláttak a baptista orvosok. Reakcióidő...A baptista esetkocsin szolgálók személyes tanúságtétele szerint rengeteg erőt lehet meríteni mások tevéleges segítségén, ápolásán keresztül. Békesség...
 - Az Ökumenikus Segélyszervezet és a Magyarországi Evangélikus Egyház között stratégiai együttműködési megállapodás kötött. Ez valóban mérföldkő. Ha a velünk partnerként működő Ökumenikus Segélyszervezetről kellene egy benyomást megfogalmazni, akkor egy svájci óra jutna az eszembe. Mi más, ahol ezek a minőségi célok: „segítségnyújtás közös erővel, átgondoltan, tervezetten, különbségtétel nélkül, átláthatóan, kiértékelve, reflektálva”. stb. Módszertanuk részét képezi a problémás helyzet felmérése és jól megértése, a lehetséges segítségnyújtások feltérképezése és személyre szabása, a megvalósítás, a megvalósítás kiértékelése, a konklúziók levonása, a munkatársak szupervíziója. Nem hátrány és nem szégyen a profizmus... Ezekkel a pozitív gondolatokkal vessünk egy pillantást a gyülekezeti diakónia irányába:
- **A gyülekezeti diakónia mozgásterre:** elsődlegesen az önkéntes munkában jelenik meg, melynek megszervezése, irányítása elsődlegesen a lelkészre hárul. Adja magát a kérdés, hogy hol, pontosabban mikor van ennek helye a lelkészi munkában? Véleményem szerint leghasznosabb, ha nem csinálunk belőle teoretikus és magas teológiai kérdést,

ugyanakkor látnunk kell, hogy megkerülhetetlen pontja tanúságtételünknek. Komplementere és katalizátora igehirdetéseinknek, szeretetnyelv, hitelessége szándékainknak.

- **Előfeltételek:** a másik iránti érzékenység és segítségnyújtás *bennem kezdődik*. Ha kezdődik?! Nincs rá recept, ez pusztán annak kérdése, hogy megmozdít-e belülről Isten öröme, az egymás iránti felelősség, közösségvállalás, vagy sem. Ez a szeretet nem szentimentális vagy ájtatos lufi, hanem annak a kérdése: **Te nekem fontos vagy-e, vagy sem?** Ha igen, akkor nincsenek halott ügyek, ha nem, akkor a pénz meg az infrastruktúra is hiábavalóság. Bennünket, embereket legmélyebben csak a valós szeretet tud megérinteni. Így van ez azokkal az emberekkel, akik számára Krisztust hirdetjük. Fárasztó és bosszantó, ha valaki részéről üres, tartalom nélküli gesztusokat kapunk. Nem kell! Ez a kulcs, ez a kulcskérdés. Fontos vagy-e nekem, hogy tegyek érted, a te érdekedben, személyes haszon nélkül? Az őszinte szeretet tapasztalása olyan, mint egy kürt: hangjára összejönnek, mozdulnak, „gyülekeznek” az emberek. Az én szeretetem az kürt vagy egy lufi?
- **Stílusjegyek:** átható módon, nem kampányok és nem nagy durranások érintik meg az embereket, hanem a levegőben levő könnyedség, jó szándék, kedvesség, hiteles áldott jelenlét, tenni akarás, következetesség a jóban.
- **Egy út van, az Istené:** nem erőből kell produkálnunk valami látványosat. Gyenge az ember, viszonylagosak a módszerek, és nincsenek egyen receptek. Egyetlen egy valami nem viszonylagos: Isten áldása és velünk kapcsolatos irgalma. Mindezt Istentől kell kérnünk, ez az első és legfontosabb „pragmatikus” feladatunk. Szerintem kettős a feladat: hordozni imádságban azokat, *akikért tenni akarunk*, és hordozni imádságban azokat, *akikkel ezt meg szeretnénk valósítani*.
- **Elvárások:** ne tűzzünk ki romantikusan nagy célokat, és legfőképpen barátkozzunk meg a gondolattal, hogy hálát, jóért jó szándékot nem szabad bekalkulálnunk a diakónia „bűzsénkbe”. Isten az, aki értékessé teszi igyekezetünket és megjutalmaz.
- **Verseny:** Semmi se bizonyításból, vagy megfeleléségi kényszerből történjen közöttünk. Nem kilóra megy, hogy nálad mennyien, hogyan nálam mikor, és hogy annál miért.
- **A csapat:** a lelkész nem magányos Rambo, csapat, társak, segítők kellene a gyülekezetből, vagy akár gyülekezeten kívülről. Segítőinkért nekünk is áldozatot kell hoznunk, támogatni és vezetni őket. Itt sem igaz, hogy „a gép forog, az alkotó pihen.”
- **Építkezés lépésről lépésre:** Hasznos elbeszélgetnünk társainkkal azokról a problémákról, emberekről, akik között létjogosultsága lehet igyekezetünknek. Ha látogatjuk az embereket, időseket, gyülekezeti tagokat, családokat, elsetteket, kórházban betegeskedőket, akár idegeneket is, akkor érezni fogja gyülekezetünk minden tagja, hogy számít, hogy nyilván tartjuk, hogy fontos, hogy odafigyelünk egymásra. Még ha vannak ennek negatív példái is bizonyos szektáknál, a belső összetartozás tudat, a gyülekezeti kohézió megtapasztalása óriási energiákat és dolgokat generálhat. A jó cselekvésének öröme csapatot épít, gondoljunk akár Bőjte Csabára.



A legtöbbünk szenved a céltalanságtól, örömtelenségtől, saját életünk arctalanságától, miközben új önértelmezést adhat mindannyiunk számára a Jó tevőleges szolgálata. Kérjük a Szentlelket, hogy tegye teljessé a jót, amit megkezdett bennünk!

Tencz Károly otthonvezető

Esperesi jelentés

Elhangzott az egyházmegyei közgyűlésen Gyenesdiáson 2014.13-én

Sokféleképpen terveztem, elgondoltam és magamban már végig mondtam a jelentést, címet is adtam neki: Mérleg, de képzeletben összegyűrtem és eldobtam a papírt megnyomtam a törlés gombot, és azután jött egy más ötlet. Végül, amikor már teljesen tanácstalanná váltam az ige vagy inkább Uram segített szavával, igéjével Így legyen előttünk az elmúlt év 12 hónapját és 32 év eseményeit, történéseit summázva Isten igéje a Zsolt.:107,1 verse „Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert örökké tart szeretete!”

S ezek után a cím csak ennyi maradt: Hálaadás. Köszönet, hogy kifürkészhetetlen bölcsességével ide Somogy-Zalába vezérelt az Úr. Katona koromban pedig megfogadtam, hogy Somogy-Zalába semmiképpen se akarok kerülni. Áldás, hogy melegszívű lelkeszi közösségbe kerültem, csak a nevek álljanak előttünk: Dubovay Géza, Bándi István, Fabiny Tamás, Fónyad Pál, Győri Gábor, Hafenschér Károly, Madarász István, Pintér János, Dr. Pusztai László, Roszik Gábor, Szabó Vilmos, Szabóné Piri Zsuzsanna, Szekeres Elemér, Teke Zsigmond, Varga Árpád. Urunkat dicsőítem, hogy mindeddig az ő népét és engem megtartott. Az Evangélikus élet 1981-ben megjelent egyik számában Rédei Pál Somogy-Zalai utazása után úgy vall, hogy talán még 10 éve van az egyházmegyének és lassú csodát a 2011-es eléggé lehangelő népszámlálási adatok után is 9735 -en vallották magukat egyházmegyénkben evangélikusnak. Az átélte, megtapasztalt események melyek a múltat (32 év) a 2013-as évet, és ez év első 100 napját jellemezték előttünk áll a Zsoltár további verseiben. Az olvasás alatt mindenki gondoljon a maga helyzetére, gyülekezetére, küzdelmére, szolgálatára valamint mulasztásaira, gyengeségeire és Urunk megsegítő hűséges szeretetére.

„Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert örökké tart szeretete! Így szóljanak az Úr megváltottai, akiket megváltott az ellenség kezéből, és összegyűjtött a különböző országokból; keletről, nyugatról, északról és délről.

Vannak, akik bolyongtak a pusztában, úttalan utakon, nem találtak lakott várost. Éheztek is, szomjaztak is, elcsüggedt a lelkük. De az Úrhoz kiáltottak nyomorúságukban, és kimentette őket szorult helyzetükből. A helyes útra vezette őket, hogy lakott városba jussanak. Adjanak most hálát az Úrnak szeretetéért, az emberekkel tett csodáiért,

mert megittatta a szomjazókat, és jól tartotta az éhezőket.

Vannak, akik sötétségben ültek, a halál árnyékában, nyomorultan vasra verve, mert engedetlenek voltak Isten parancsával szemben, megvetették a Felséges döntését. Ezért szenvedéssel törte meg szívüket, elbuktak, nem volt segítőjük. De az Úrhoz kiáltottak nyomorúságukban, és megszabadította őket szorult helyzetükből. Kihozta őket a sötétségből, a halál árnyékából, köteleiket pedig letépte. Adjanak most hálát az Úrnak szeretetéért, az emberekkel tett csodáiért, mert betörte az érckapukat, és leverte a vaszarakat.

Vannak ostobák, akiknek szenvedniük kellett vétkes életük és bűneik miatt. Minden ételtől undorodtak, már a halál kapuihoz jutottak. De az Úrhoz kiáltottak nyomorúságukban, és megszabadította őket szorult helyzetükből. Elküldte igéjét, meggyógyította, és a sír mélyéről kimentette őket. Adjanak most hálát az Úrnak szeretetéért, az emberekkel tett csodáiért, mutassanak be hálaáldozatot, beszéljék el ujjongva tetteit!

Vannak, akik hajókon a tengerre szálltak, munkájukat a nagy vizeken végezték. Ezek látták az Úr tetteit, csodáit a mélységes tengeren. Szavára forgószél támadt, fölemelték őket a hullámok. Égig emelkedtek, majd a mélybe zuhantak, kétségbeestek a veszedelemben. Imbolyogtak, tántorogtak, mint a részegek, bölcsességük egészen odalett. De az Úrhoz kiáltottak nyomorúságukban, és kiszabadította őket szorult helyzetükből. Lecsendesítette a forgószélet, elcsitulak a hullámok. Örültek, amikor azok elsimultak, és a kívánt kikötőbe vezette őket. Adjanak most hálát az Úrnak szeretetéért, és az emberekkel tett csodáiért! Magasztalják őt a nép gyülekezetében, és dicsérik a vének gyűlésében!

A folyókat pusztává tette, a forrásokat sivataggá, a gyümölcsstermő földet szikessé a rajta lakók gonoszsága miatt. A pusztában bővizű tavat árasztott, a szomjú földön forrásokat. Éhezőket telepített oda, akik várost alapítottak lakóhelyül. Mezőket vetettek be, és szőlőket ültettek, amelyek termést és gyümölcsöt hoztak. Megáldotta őket, és nagyon elszaporodtak, állatokban sem láttak hiányt. De azután megfogyatkoztak, és görnyedeztek az elnyomás, a baj és gond miatt, amikor gyalázatot zúdított az előkelőkre, és úttalan pusztaságban kellett bolyonganiuk. De a szegényeket oltalmazza a nyomorúságban, nemzetségüket megszorítja, mint egy nyájat. Látják

a becsületesek, és örülnek, az álnokok pedig befogják szájukat. Aki bölcs, jegyezze meg ezeket, és értse meg az Úr kegyelmes tetteit!”

Mélyítse el és segítsen a tovább gondolkodásban bennünket a 328 ének.

The image shows a musical score for a hymn. It consists of five staves of music in a single system. The first staff starts with a dynamic marking 'm' (mezzo-forte). The lyrics are written below the notes. The music is in a 3/8 time signature and a key signature of one flat (B-flat major or D minor).

Az Úr cso-dá - san mű - kö - dik, De út - ja rejt - ve
 van, Ten - ger ta - kar - ja láb - nyo - má - t, Sze -
 lek szár - nyán su - han. Mint tit - kos bá - nya
 mé - lyi - ben, For - mál - ja ter - ve - it, De
 biz - tos kéz - zel hoz - za föl, Mi most még rejt - ve itt.

1. Az Úr csodásan működik, De útja rejtve van, Tenger takarja lábnyomát, Szelek szárnyán suhan. Mint titkos bánya mélyiben, Formálja terveit, De biztos kézzel hozza föl, Mi most még rejtve itt.
2. Bölcs terveit megérleli, Rügyet fakaszt az ág. Bimbója bár igénytelen, Pompás lesz a virág. Ki kétkedően kutatja őt, Annak választ nem ad, De a hívó előtt az Úr Megfejtí önmagát.
3. Ne félj tehát, kicsiny csapat, Ha rád felleg borul: Kegyelmet rejt, s belőle majd Áldás esője hull. Bízzál az Úrban, rólad ő Meg nem feledkezik, Sorsod sötétlő árnya közt Szent arca rejtezik

Zökkenjünk vissza a megszokott kerékvágásba. Emlekeztem az indulásra akkor 13 lelkész 3 segédlelkész és egy lelkészi munkatárs szolgált az egyházmegyébe és most sem kevesebb mint 14 lelkész egy beosztott lelkész és 3 lelkészi munkatárs küzd itt a végeken nem életet kioltó, hanem életet fakasztó fegyverekkel a vég-vári harcokban. (Ef. 6, 10-20). Egy kis statisztika a reánk bízottokról: 1991-13500, 2001-12846, 2011-9735, az Evangélikusok száma a népszámlálások szerint.

Mivel teljesen szórvány helyzetben vagyunk a felsorolt adatokat komolyan véve harcolnunk kell minden egyes lélekért. Érdemes azt is átgondolni, hogy milyen eszköz rendszerrel tesszük ezt, ami hatékony és vonzó az világi létküzdőbe bele süllyedt és belebetegedett ember számára. Vibráló a kép, ha az elmúlt év (2013) és a 2014-ből eltelt eseményeket vizsgáljuk. Fények villannak és komor sötétség ásít. Nem sorolom, mert nem szokásom dicsőség táblára rakni vagy pellengérré állítani bárkit is. Csak elhívunk, küldünk, szolgálatba megtartó, megváltó Urunk példáját tudom magunk elé állítani amiként Pál a Fil.2,5-11-ben idézi a szájhagyomány által kicsiszolt gyönyörű Krisztus himnuszt. Ha ez nem ad tartást szolgálatunknak megnyilatkozásainknak, akkor ne csodálkozzunk, hogy szakadékok nyílnak és áthatolhatatlan falak meredeznek előttünk. Aki szembe mer nézni a „való világgal” és látja lelkészként, gyülekezeti vezetőként, tagként, hogy így langyosan „majd csak, lesz valahogy” nem sokáig mehet tovább a gyülekezetek élete, azoknak nekünk feladatunk imádkozva keresni a megújulás útját, lehetőségeit. Ehhez világos útmutatást ad Scholz László énekei a 246-os 1-2 és 474, 4 verse.

246. 1. Csüggedt, alélt vagyok, Fáraszt a szó, Bénultan ér napom, Ha rossz, ha jó. Úzd el homályát, Hozd fel világot, Szentlélek, drága hű Vigasztaló!

2. Új élet Lelke vagy, Gazdag, csodás. Hittel kínálsz, s a hit - Feltámadás! Erőd kit felkarolt, Nem nyughat, mint a holt, Lendíti éltető Terv s alkotás.

474. 4. Nincs, ami megújíthat Se mást, se tégedet, Csak a Krisztusból tűző, Forró, hű szeretet. Mindennap erre vágyik, Ki épp utadba jött. Testvér, mint Krisztus téged, Te úgy fogadd be őt!

Itt a lét a tét!!! És nem is csak intézményi, e világi szinten. Ha előre tekintek csak biztatni, bátorítani tudok és hálát adni Urunk megtartó irgalmáért valamint kérni, várni az Ő erejét, hogy továbbra is fáradozhassak országának terjesztésén. Végül megköszönöm elnök társam, szolgatársaim, gyülekezeti elnökségek, presbitériumok fáradozását és dicsóítem Urunkat, hogy áldást adott gyengeségeink, kétségeink és megoldhatatlannak látszó helyzetek ellenére is. „Ami Urunk Jézus Krisztus kegyelme legyen mindnyájatokkal”

Smidélisz Zoltán esperes

Fürj és mannahullás Mernyén



2014. március 29-én immár harmadik alkalommal került megrendezésre a Somogy-Zalai Egyházmegyei Gyermeknap, benne a hittanverseny megyei fordulójával. Idén a helyszínt a mernyei gyülekezet biztosította, a helyi általános iskolában. Majd kétszáz

gyermek gyűlt össze szüleikkel együtt Nagykanizsáról, Curgóról, Balatonboglárról, Tabról, Kaposvárról és az ezen városokat környező falvakból – derült ki a bemutatkozás során. A közös éneklés után a megye ifjúsági lelkésze, Pongrácz Máté a kaposvári ifisekkel tartotta meg a kezdőáhitatot, melyben vicces formában jelenítették meg, hogyan adott az Úr fürjet és mannat Izraelnek, a pusztai vándorlás során. Az égből potyogó táplálékok után kellő lelkesedéssel kezdtek neki a gyermekek a hittanversenynek, amivel

párhuzamosan kreatív foglalkozás kezdődött mindazoknak, akik a gyermeknapra érkeztek. A hittanversenyen résztvevő több mint 20 csapat kitartó és fáradhatatlan munkájának meg lett az eredménye: 1–2. osztályban a nagykanizsaiak, a 3–4. osztályosok között az ecsenyi-mernyei csapat, az 5–6. osztályos között a tabiak, a 7–8-as korcsoportban a kaposvári gyülekezet csapata bizonyult a legjobbnak.

A délután folyamán, a finom ebéd után, lazításképpen lehetőség volt az iskola udvarán lovaglásra, csillámtoválás készíttetésére, kézműveskedésre, focizásra lelkészekkel és teológusokkal, lovagi ruhák felpróbálására illetve lovagi bemutató megtekintésére. A nap zárásaként a M.Is.K.a együttes mozgatta meg a gyermekeket, végül pedig az ecsenyi lelkész, Kőszeghyné Raczkó Zsuzsanna zárta az élményekben gazdag napot úti áldással.



„A megváltó hét szava a keresztfán” – Koncert Kaposváron

„Hittel nézek keresztfára, üdvözítő Jézusom. Értem mentél Golgotára, hogy lelkem mennybe jusson. Amit keresztfádon mondtál, amire ott tanítottál, bármeddig tart életem, ne engedd elfelejtenem!”

2014. április 15-én koncertre került sor a Kaposvári Evangélikus Templomban! Gyülekezetünkhöz kötődő hegedűművész, Papp Dániel a Nemzeti Filharmonikus Zenekar tagja várta az érdeklődőket egy csodálatos vonósnégyes koncertre, ahol Joseph Haydn: „A megváltó hét szava a keresztfán” című művét lehetett meghallgatni. A magával ragadó zenei tételek között Jézus hét szava szóban is felhangzott, ezzel még inkább fokozva az összehatást! Joseph Haydn művét a földrengés tétel zárta, amely után hosszú tapssal köszönte meg a kaposvári közönség a budapesti művészek lelket betöltő muzsikáját.

Pongrácz Máté

Szélrózsa – országos evangélikus ifjúsági találkozó



A Szélrózsa idén 10. alkalommal kerül megrendezésre. A találkozó kezdete 1996-ra nyúlik vissza, amikor több lelkes fiatal kezdeményezésére létrejött egy országos szintű nagytalálkozó, amely akkor Magyarországon egyedülálló volt. Az első alkalommal rögtön 800 fiatal sereglett Váraljára, ahol az áhítatok, előadások, fórumbeszélgetések, több színpadon zajló koncertek mellett számtalan sportverseny, ügyességi vagy szellemi játékok, kézműves-foglalkozások, Lehetőségek piaca, Szélrózsa-óvoda, színházi előadások és filmklub adtak fesztiválhangulatot a Szélrózsának.

Azóta minden második év nyarán megrendezik a találkozót, melyre mindig egyre többen jönnek el. A legutóbbin, ami a Somogy-Zalai Evangélikus Egyházmegye területén került megrendezésre Fonyódligeten, közel 2000 fiatal vett részt.

Jó hír, hogy egyházmegyénkből többen a szervezés munkáiban is kiveszik részüket. A két évvel ezelőtti Somogy-Zalai sátor mintájára, kaposvári fiatalok idén egy úgynevezett Retró sátorral várják az érdeklődőket, ahol a régi Szélrózsák hangulata lelhető majd fel. Ennek szervezését Hegedüs Gábor kaposvári teológushallgató irányítja. A Szélrózsa színpadának háziasszonya pedig Réth Katalin kaposvári teológushallgató lesz.

Minden Szélrózsának van egy témája, egy mottója, mely irányt ad az előadásoknak és meghatározza az egész találkozó arculatát. Így van ez az idei Szélrózsán is. Az idei találkozó mottója: „Szárnyalj!”

Az ézsaiási ige pedig, amely az igei háttérét adja a találkozóknak így hangzik: „De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok.” Ézsaiás próféta azt a lendületet akarja az Istent kereső emberek számára megmutatni, amit akkor élhet át az ember, ha Istenre talál, ha Istenben gyökerezik élete. Ezt a lendület a mai evangélikus fiataljaink is keresik. Milyen jó lenne, ha minél többen meg is találnák az Isten mellett, akár az idei Szélrózsa találkozón.

Hívjuk tehát a fiatalokat és bátorítjuk a lelkészeket, gyülekezeti tagokat, hogy hirdessék gyülekezeteikben az Soltvadkerten megrendezésre kerülő ifjúsági találkozót.

A részvételi díj: 8000 Ft! Amennyiben azonban valaki a Somogy-Zalai Egyházmegye szervezésében vesz részt a találkozón, további kedvezményt tudunk biztosítani! Bátorítunk ezért mindenkit, hogy elsőként lelkésznél jelentkezzen, vagy írjon az alábbi email címre: pongrazcmate@yahoo.com! Így válhat jogosulttá az egyházmegye kedvezményeire!

Várunk tehát mindenkit, fiatalokat és idősebbeket egyaránt! 2014. július 16-20-ig töltsünk el egy remek hosszúhétvégét a Vadkerti tó partján a 10. Szélrózsa találkozón!

További info: www.szelozsatalalkozo.hu

Szeretettel: Pongrácz Máté (ifjúsági lelkész)



Képek 2012-ből



GoSpecial

egy modern istentisztelet keresőknek

GoSpecial
Balatonboglár
Seven Houses Gospel Choir & Band

2014.03.02. 16.30

Téma: **van választás...**

BALATONBOGLÁRI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
(HÉTHÁZ U. 17.)

+3620/8242-797 - INFO.EVANGELIKUS@GMAIL.COM

© FARRUKAHADAH EYEDHEK FOGYALKOZÁS

A GoSpecial (Gottesdienst Special) egy modern, dinamikus ünnep. Egy olyan istentisztelet, melynek aktív részese lehetsz, amely élménnyé lehet a számodra! A GoSpecial egy interaktív találkozás egymással és Istennel, ami támpontot adhat a mindennapjaidhoz. A GoSpecial aktuális kérdésekkel foglalkozik a modern zene, a humor és a drámajáték eszközeivel. Célunk

az egyházaktól távol maradó és kérdéseikre választ kereső ember megszólítása. Egy olyan istentiszteleti légkört álmodtunk meg, ahol Péterrel együtt mondhatjuk „jó nekünk itt lenni!”. Az első alternatív istentiszteletünk témája ez volt: „Van választás!” Személyes válaszokat szerettünk volna megfogalmazni. A dialógus prédikációban Simon Attila lelkésszel a választási kampány finisében arról gondolkodtunk, hogy napi szintem hány és hány döntési és választási helyzetbe kerülünk, de a döntő mégis csak Isten választása. Az istentiszteleten egy mélyinterjú keretében Brüll Edét kérdeztem arról, hogy mit jelentett számára a választás, akkor, amikor két ország, két kultúra között kellett választania. A GoSpecial egy közösségi ünnep, nem a lelkész egyszemélyes szolgálata, hanem egy csapat élmény, melyben csaknem negyven önkéntes szolgált.

A GoSpecial-t 1995-ben a németországi Andreasgemeinde-ben indította el Klaus Douglass evangélikus lelkész, azóta töretlen a népszerűsége az Istent keresők körében. A GoSpecial zenei háttérét a Seven Houses Gospel Choir & Band, a Balatonboglári Gyülekezet Gospel Kórusa biztosította. A GoSpecial alatt gyermekfoglalkozást tartunk a Baba-Mama Kör segítségével, így nagy szeretettel hívjuk és várjuk a kisgyermekes családokat is! Valamint a GoSpecial után egy kávéra, teára és egy kis

harapnivalóra várunk Téged! Helyszín: Balatonboglári Evangélikus Egyházközség (Hétház u. 17.), a következő istentiszteletünk időpontja június 1. vasárnap, 16.30 óra, téma: „Szabadság”.

Czöndör István

Missziói felelős éves beszámolója, 2013.

Egyházmegyénkben több gyülekezetben odaadó gyülekezetépítő és plántáló szolgálat zajlik évek óta. Megyei szervezéssel egy-egy napos találkozóval ezek bemutatására igyekeztünk lehetőséget kínálni, és egymás lelkesedése, ötletei és hite által erősödni. E helyen hadd emlékezzem vissza arra a márciusi, emlékezetes gyermeknapra, melynek a porrogszentkirályi testvérek adtak otthont, és amelyen Pongrácz Máté kaposvári lelkész vezetésével mintegy 170 gyermek, és sok felnőtt részt vehetett. Öröm volt látni a fiatalsággal megtöltött templomot, a csillogó gyermekszemeket, a hittanversenyre alaposan felkészült fiatalokat. Köszönet a szervezőknek!

„Ti vagytok a föld sója” címmel október 19-én került megrendezésre Kaposváron a hagyományos egyházmegyei napunk, amelyet jó magam közel 400 darab meghívóval kiosztott sótartóval igyekeztem előkészíteni. Smidélus Zoltán esperes úr javaslatára két meghívott vendéget hallgathattunk meg. Dr. Kránitz Mihály katolikus-

ként szólt a hitről, őszinte barátsággal és példamutató nyitottsággal. Őt követte Dr. Korányi András előadása a toleranciáról, az Evangélikus Hittudományi Egyetem ifjú egyháztörténet professzoraként.

Találkozhattunk a Luther kiadó munkatársaival, lehetőség nyílt bor- és mézkóstolásra. Majd a furcsa gyülekezeti sótartók felmutatását követően megszólalt a boglári gospel kórus, végül esperesünk záró áhítatát hallgathattuk meg.

Meggyőződésem, hogy az efféle találkozásokra szükség van, és sokan merítenek belőle. Ugyanakkor azt is meg kell vallanom, hogy szükségét érzem annak, hogy ennél több és mélyebb megszólító és léleképítő találkozás legyen. Leköszönő missziói felelősként csak kívánni és remélni tudom, hogy a jövőben sikerüljön ezt Isten áldott Lelke segítségével előkészíteni és megélni.

Isten áldása legyen gyülekezeteinken!

Szigethy Szilárd lelkész, Tab



Kedves Olvasók, Kedves Testvérek!

Örömmel tudatjuk, hogy 2014. 05.03-án 18:55-kor megszületett Györgyi Naomi, első gyermekünk, a Kanizsai Dorottya kórházban, 2750 grammal, 52 centiméterrel!

Naomi és feleségem Dorina, Istennek hála, a kezdeti nehézségek ellenére jól vannak. Köszönjük az imádságos szeretett.

Erős vár a mi Istenünk!

Györgyi Zsolt, Csurgó

Szeretettel hívok és várok mindenkit

a Filadelfia Evangélikus Egyházközség
nyírteleki templomába
(4461. Nyírtelek, Tokaji út 52.),

2014. június 29-én 14 órakor,
ahol

Dr. Fabiny Tamás püspök
lelkésszé szentel.

Andrejek-Györfi Judit (Lendva)
judit.andrejek@gmail.com

ZALAISTVÁND 230.

Sok szeretettel várunk minden érdeklődőt a
Zalaistvándi Evangélikus Egyházközség
230. születésnapjára,
melyen kötetlen formában ünneppel együtt a
zalaistvándi, a zalaegerszegi és a
pusztaszentlászlói gyülekezet

2014. június 21-én 10–15 óráig

Helyszín:

zalaistvándi evangélikus templom és gyülekezeti ház
(Zalaistvánd, Arany J. tér 2.)

III. CSURGÓI

„napközis” gitár tábor

melyre minden érdeklődőt várunk szeretettel.

A tábor, **július 7-től július 12-ig tart.**

Távolabbról érkezőknek szállást,
ellátást kérésre tudunk biztosítani.

Érdeklődni: Györgyi Zsoltnál a 06 20/824-8635
telefonszámon, vagy
zsolt.gyorgyi@lutheran e-mail címen.

**II. NAPKÖZIS
GYERMEKTÁBOR CSURGÓN**

középsős óvodai csoporttól negyedik osztályig
várunk minden gyermeket.

**A TÁBORT JÚNIUS 30-TÓL,
JÚLIUS 5-IG TARTJUK**
a Csurgói Evangélikus Egyházközség területén.

Érdeklődni: Györgyi Zsoltnál a 06 20/824-8635
telefonszámon vagy
zsolt.gyorgyi@lutheran e-mail címen.

Várjuk a gyülekezeti beszámolókat, egyéni bizonyágtételeket, hozzászólásokat, verseket,
rövid novellákat a szerkesztőség címére, lehetőleg elektronikus formában.

Következő számunk 2014. Tanévkezdésre jelenik meg!

10. SZÉLRÓZSA

Országos evangélikus ifjúsági találkozó

Soltvadkert

2014. július 16-20.



Kapernaum

A Somogy-Zalai Evangélikus
Egyházmegye lapja

MEGJELENIK EGY ÉVBEN NÉGYSZER

Felelős kiadó: Smidéliusz Zoltán esperes

Felelős szerkesztő: Koczor György

Telefon: +36 20/824-3444

Email: gyorgy.koczor@lutheran.hu

A szerkesztőség címe:

8932 Zalaistvánd, Arany János tér 2.

Készült az Asperján Nyomdában

Tördelés: Renzol Dekor Reklámstúdió
Zalaszentgrót